

İsa Məsihin Vəhyi — Bir Nömrə

Vəhy Toxumları: Məsəllərdən Son Xəbərdarlıqadək Peyğəmbərlik Naxışının Açıqlanması

Jeff Pippenger

2023-07-29

Amerika Birləşmiş Ştatları Müqəddəs Kitabda açıq şəkildə müəyyən edilir. Dünyanın sonunda Amerika Birləşmiş Ştatlarını açıq şəkildə müəyyən edən bir neçə Müqəddəs Kitab mətni vardır. Vəhy kitabının on üçüncü fəslində Amerika Birləşmiş Ştatları ikinci, yaxud yerdən çıxan iki buynuzlu vəhşidir; o, bütün dünyaya vəhşinin damğasına sahib olmayanların alıb-satmasını qadağan edir.

Və mən torpaqdan çıxan başqa bir vəhşi heyvan gördüm; onun quzu kimi iki buynuzu var idi, lakin əjdaha kimi danışdı. O, birinci vəhşi heyvanın bütün hakimiyyətini onun hüzurunda icra edir və ölümçül yarası sağalmış olan birinci vəhşi heyvana yer üzünü və orada yaşayanları səcdə etdirməyə məcbur edir. O, böyük möcüzələr göstərir; hətta insanların gözü önündə göydən yerə od endirir. Və vəhşi heyvanın hüzurunda göstərməyə səlahiyyəti olduğu möcüzələrlə yer üzündə yaşayanları aldadır və yer üzündə yaşayanlara deyir ki, qılnc yarası almış, lakin sağ qalmış vəhşi heyvan üçün bir surət düzəltsinlər. Ona vəhşi heyvanın surətinə nəfəs vermək səlahiyyəti verildi ki, vəhşi heyvanın surəti həm danışsın, həm də vəhşi heyvanın surətinə səcdə etməyənlərin hamısının öldürülməsinə səbəb olsun. O, hamını — kiçik və böyük, varlı və kasıb, azad və qul olanları — sağ əllərində, yaxud alınlarında bir nişan qəbul etməyə məcbur edir. Elə ki, nişanı, yaxud vəhşi heyvanın adını, yaxud onun adının sayını daşımayan heç kəs nə ala, nə də sata bilsin.

Budur hikmət. Qoy anlayışı olan şəxs vəhşi heyvanın sayını hesablaya bilsin; çünki bu, bir insanın sayıdır; və onun sayı altı yüz altmış altıdır. Vəhy 13:11–18.

Bu parçada iki buynuzlu yer vəhşi ilə əlaqəli yeddi əsas peyğəmbərlik xüsusiyyəti vardır. O, özündən əvvəl gələn vəhşin hakimiyyətini icra edir; dünyadakı hər kəsi özündən əvvəl olan vəhşə səcdə etməyə vadar edir; bütün insanların gördüyü böyük möcüzələr göstərir; bütün dünyanı aldadır və dünyaya özündən əvvəlki vəhşin surətini düzəltməyi əmr edir; vəhşin surətinə həyat verir və o surət danışır; bütün dünyanı ölüm cəzası ilə vəhşin surətinə səcdə etməyə məcbur edir; və bütün dünyanı ya alınlarında, ya da əllərində nişanı qəbul etməyə məcbur edir və vəhşin nişanı, adı və ya sayı olmayanlara alış-veriş etməyi qadağan edir.

On birinci ayədə “yerin içindən” çıxan vəhşi heyvanın həyata keçirdiyi aldatma işi o qədər aldadıcı və qüvvətlidir ki, “yer üzündə yaşayanları aldadır.” Bütün dünya Birləşmiş Ştatlar tərəfindən aldadılacaq. Yəni Allahın kilsəsi istisna olmaqla, bütün dünya anti-Məsihin damğasını qəbul etməyə aldadılacaq. Bu ümumdünya aldanışından əvvəl gələn peyğəmbərlik hadisələri artıq başlanmışdır.

Müqəddəs Kitabda elə hekayələr vardır ki, insanların çoxu onları, heç olmasa səthi bir səviyyədə, bilir. Əksəriyyət Musa ilə Fironun, Daniel ilə Navuxodonosorun və ya İsa ilə Pilatın qarşıdurmaları barədə eşitmişdir. İnsanlar bu Müqəddəs Kitab hekayələrini müxtəlif dərəcədə anlayışla tanıyırlar, lakin mütləq şəkildə dərk etmirlər ki, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyi padşahları və padşahlıqları birbaşa və çox konkret şəkildə müəyyən edir. Bu, şübhəsiz ki, Musa, Daniel və Məsih üçün belə idi. Misir, Babil və Roma, öz müvafiq padşahlıqları ilə bağlı öncədən bildirilmiş peyğəmbərlikləri tarixdə yerinə yetirdikləri zamandan əvvəl, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində açıq şəkildə müəyyən edilmişdi. Allah heç vaxt dəyişmir.

Çünki Mən Rəbbəm, dəyişmirəm; buna görə də siz, Yaqubun oğulları, məhv edilməmişiniz. Malaki 3:6.

İsa Məsih dünən də, bu gün də, əbədi olaraq da eynidir. İbranilərə 13:8.

Allahın heç vaxt dəyişməməsi faktı bizə Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki iki buynuzlu yer vəhşisi barədə mülahizəmizə bəzi sadə məntiqi tətbiq etməyə imkan verir. Misirin, Babilin və Romanın hər birinin Allahın kilsəsi ilə qarşılıqlı əlaqədə olub ona zülm etdikləri zaman Allah tərəfindən öncədən verilmiş peyğəmbərliklərdə birbaşa müəyyənləşdirildiyini bildiyimizə görə, Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki yer vəhşisi ilə bağlı bəzi həqiqətləri müəyyən edə bilərik. Yer vəhşisi də, Misir, Babil və Roma kimi, həmin millət barəsindəki peyğəmbərliyin yerinə yetdiyi tarixdən əvvəl Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində birbaşa müəyyənləşdiriləcəkdir. Deyirəm ki, biz bu həqiqəti çox sadə, lakin mühüm bir biblical qaydaya əsasən müəyyən edə bilərik. Bu qayda həqiqətin iki şahid əsasında təsbit olunduğunu bildirir.

Ölümə layiq olan adam iki şahidin, yaxud üç şahidin ifadəsi ilə öldürülsün; bir şahidin ifadəsi ilə isə öldürülməsin. Qanunun Təkrarı 17:6.

Bir şahid bir adamın əleyhinə hər hansı təqsirə görə, yaxud hər hansı günaha görə, etdiyi hər hansı günah barəsində qalxmasın; məsələ iki şahidin ağzı ilə, yaxud üç şahidin ağzı ilə təsdiq olunsun. Qanunun Təkrarı 19:15.

Bu, yanıma üçüncü dəfə gəlişimdir. Hər bir söz iki və ya üç şahidin ağzı ilə təsdiq olunacaqdır. 2 Korinflilərə 13:1.

Ağsaqqala qarşı irəli sürülən ittihamı iki və ya üç şahid olmadıqca qəbul etmə. 1 Timoteyə 5:19.

Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyi Allahın Misirin üsyankar fironu ilə hökm edərkən qədim Misirin süqutunu əvvəlcədən bildirmişdi. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyi Babilin üsyankar padşahları ilə də hökm edərkən qədim Babilin yüksəlişini və süqutunu əvvəlcədən bildirmişdi. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyi bütpərəst Romanın imperiyasının yüksəlişini və süqutunu əvvəlcədən bildirmiş, həmçinin Romanın pozğun nümayəndələrini müəyyən edib onlarla hökm etmişdi. Allahın heç vaxt dəyişməyən xarakterinin ardıcılığı göstərir ki, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində xatırlanan ən mühüm səltənət—Vəhy on üçüncü fəslindəki yer vəhşi—mütləq Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyi ilə müəyyən ediləcəkdir.

Vəhy kitabının on üçüncü fəslindəki yer vəhyi haqqında peyğəmbərlik yerinə yetdikdə, Allahın kilsəsi Musa, Daniel və Məsih vasitəsilə peyğəmbərcəsinə təsvir olunduğu kimi, yer vəhşisinin siyasi və dini rəhbərliyi ilə qarşı-qarşıya gələcəkdir. Dünyanın sonunda Birləşmiş Ştatların peyğəmbərlikdəki rolu Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin əsas mövzularından biridir. Birləşmiş Ştatların Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki rolunu müəyyən edən biblical məlumatı izah etdikcə, Müqəddəs Kitabın özündə mövcud olan qaydalardan istifadə edəcəyik, çünki Allahın Kəlamı insan mənşəli heç bir tərifə ehtiyac duymur. Qədim İsrailə mərasim qaydaları, sağlamlıq qaydaları, on əxlaqi qayda, əkinçiliklə bağlı qaydalar və daha saysız-hesabsız başqa qaydalar verilmişdi. Allah nizam-intizam Allahıdır.

Qoy hər şey layiqincə və qayda ilə görülsün. 1 Korinfilərə 14:40.

Müqəddəs Kitabdakı qeyd Allah tərəfindən verilmiş qaydalara sadəcə məhəl qoymamaqla bir insanın xeyir-dua alacağını düşündürən heç bir şəhadət təqdim etmir. Peyğəmbərlik araşdırması məqsədilə Müqəddəs Kitabda və Müqəddəs Kitab vasitəsilə müəyyən edilmiş peyğəmbərlik təfsiri qaydalarına məhəl qoymayan kəs xeyir-dua alacağını necə gözləyə bilər?

Gəlin indi birlikdə mühakimə edək, Rəbb belə deyir: günahlarınız qırmızı boya kimi olsa da, qar kimi ağ olacaq; tünd qırmızı kimi olsa da, yun kimi olacaq. Yeşaya 1:18.

Müqəddəs Kitaba aid qaydalardan istifadə etdikcə, həmin qaydaların həqiqi, yoxsa saxta olduğunu Müqəddəs Kitabın özünün müəyyən etməsinə və təsdiqləməsinə imkan verəcəyik. Allahın bütün müxtəlif qaydalarında olduğu kimi, bu qaydaların da hər zaman şeytani saxtası mövcuddur. Buna görə də, hər hansı bir qayda bir həqiqəti müəyyən etmək üçün tətbiq edildikdə, həm müəyyən edilən həqiqətin, həm də tətbiq olunan qaydanın sınaqdan keçirilməsi zəruridir.

Ey sevimlilər, hər ruha inanmayın, əksinə, ruhların Allahdan olub-olmadığını sınayın; çünki çoxlu yalançı peyğəmbərlər dünyaya çıxmışlar. 1 Yəhya 4:1.

Bu tədqiqatda Birləşmiş Ştatların peyğəmbərlikdəki rolunu müəyyən etməkdən əlavə, digər bir məqsəd də İsanın məhz bu nəsilə qədər Vəhy kitabında gizlətdiyi məxfi xəbəri müəyyən etməkdir.

Gizli olan şeylər Allahımız Rəbbə məxsusdur; lakin aşkar edilən şeylər bizə və övladlarımıza əbədi olaraq məxsusdur ki, bu Qanunun bütün sözlərini yerinə yetirək. Qanunun Təkrarı 29:29.

Aşkar edilən Allahın peyğəmbərlik sirləri, o sirri qəbul edənlərin Onun qanununa riayət etmələrinə imkan vermək məqsədini daşıyır. İnsanlar Onun qanununa yalnız o qanun onların ürəyi üzərinə yazıldığı halda riayət edə bilərlər. Vəhy kitabında möhürü açılan sirr, Müqəddəs Ruhun Allahın qanununu bizim daxilimizə və ürəklərimizə yazması prosesinin bir hissəsidir. Allahın xalqına açılan sirr, imanla qəbul edildiyi zaman və əgər qəbul edilərsə, yeni əhdi bərqərar edir.

Budur, Rəbb buyurur, elə günlər gəlir ki, Mən İsrail evi ilə və Yəhuda evi ilə yeni bir əhd bağlayacağam; atalarını Misir torpağından çıxarmaq üçün onların əlindən tutduğum gündə onlarla bağladığım əhdə görə deyil; o əhdi ki, Mən onlara ər olduğum halda, onlar onu pozdular, Rəbb buyurur: Lakin İsrail evi ilə bağlayacağım əhd budur; o günlərdən sonra, Rəbb buyurur, qanunumu onların daxilinə qoyacağam və onu ürəklərinə yazacağam; Mən onların Allahı olacağam, onlar da Mənim xalqım olacaqlar. Yeremya 31:31–33.

“Bu yer üzünün tarixinin son günlərində, Allahın Öz əmrlərini saxlayan xalqı ilə olan əhdi yenilənməlidir.” Review and Herald, 26 fevral 1914.

Vəhy 1:1–3 Son Xəbərdarlıq İsmarıcı:

İsa Məsihin Vəhyi — Allahın Ona verdiyi, tezliklə baş verməli olan şeyləri Öz qullarına göstərmək üçün; və O, bunu mələyi vasitəsilə Öz qulu Yəhyaya göndərərək bildirdi. O da Allahın kəlamına, İsa Məsihin şəhadətinə və gördüyü bütün şeylərə şəhadət etdi. Bu peyğəmbərliyin sözlərini oxuyan nə bəxtiyardır, onu eşidənlər və orada yazılanları yerinə yetirənlər nə bəxtiyardır; çünki vaxt yaxındır. Vəhy 1:1–3.

Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsi göstərir ki, “İsa Məsihin Vəhyi” bəşəriyyət üçün sonuncu ismarıcdır. Bunun bir ismarıç olduğu aydın görünür, çünki “İsa Məsihin Vəhyi” Ona Səməvi Atadan verilmişdir ki, Öz qullarına “tezliklə baş verməli olan” şeyləri göstərsin.

Bizə tapşırıqlar ki, nəzərə alaq: “Müqəddəs Ruh həm peyğəmbərliyin verilməsində”, həm də “təsvir olunan hadisələrdə” işləri belə yönləndirmişdir.

“Müqəddəs Ruh, həm peyğəmbərliyin verilməsində, həm də təsvir olunan hadisələrdə məsələləri elə formalaşdırmışdır ki, insan alətinin göz önündən uzaqda saxlanması, Məsihdə gizlənməsi, göylərin Rəbbi Allahın və Onun qanununun isə ucaldılması öyrədilsin. Daniel kitabını oxuyun. Orada təqdim olunan padşahlıqların tarixini bənd-bənd xatırlayın.” Testimonies to Ministers, 112.

Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsində “təsvir olunan hadisələr”, həmçinin “peyğəmbərliyin verilməsi” Allahın insanlarla necə ünsiyyət qurduğu addım-addım prosesini xüsusi şəkildə nümayiş etdirir və eyni zamanda bildirir ki, çatdırılan xəbər “İsa Məsihin Vəhyi” adlanır.

Bundan sonra İsa Məsih Allahdan aldığı xəbərlə bağlı iki iş gördü. O, xəbəri öz mələyi vasitəsilə göndərdi və həmçinin həmin mələk vasitəsilə onu işarələrlə bildirdi. Sonra onun mələyi xəbəri onu yazıya alan peyğəmbər Yəhyaya çatdırdı və onu sizinlə mənim üçün kilsələrə göndərdi. İlk üç ayə “Müqəddəs Ruh” tərəfindən elə “formalaşdırılmışdır” ki, həm “xəbər”, həm də bu xəbərin çatdırılmasında iştirak edən “ünsiyyət prosesi” vurğulansın.

Nəzərdən keçirdiyimiz bu üç ayə bəşəriyyətə verilən son xəbəri təqdim edir; lakin sadəcə son xəbər deyil — daha mühüm, bu üç ayə yer kürəsinə yönəlmiş son “xəbərdarlıq” xəbərini təmsil edir. Xəbərin “xəbərdarlıq” mahiyyəti, orada yazılan “şeyləri” oxuduqlarına, eşitdiklərinə və riayət etdiklərinə görə müəyyən bir insan sinfinin “mübarək” adlandırılması ilə müəyyən edilir. “İsa Məsihin Vəhyi” kimi təqdim olunan xəbərdarlığı nə oxuyacaq, nə də eşidəcək bir insan sinfi vardır. Onların mübarək olması qeyri-mümkündür. Aydındır ki, əgər yazılmış olanları oxuduqlarına, eşitdiklərinə və riayət etdiklərinə görə mübarək olan bir sinif varsa, deməli, mübarək olmayan bir sinif də vardır. Bir insan İsa Məsihin Vəhyinin xəbərini oxuyacaqmı, eşidəcəkmə və ona riayət edəcəkmə? Əgər belədirsə, o, mübarək olacaq; əgər deyilsə, lənətlənəcək.

“Peyğəmbər belə deyir: ‘Oxuyan nə bəxtiyardır’—elələri vardır ki, oxumurlar; xeyir-dua onlar üçün deyil. ‘Və eşidənlər’—yenə elələri də vardır ki, peyğəmbərliklər barəsində hər hansı bir şeyi eşitməkdən imtina edirlər; xeyir-dua bu sinif üçün də deyil. ‘Və orada yazılanları yerinə

yetirənlər’ —bir çoxları Vəhydə yer alan xəbərdarlıqlara və təlimatlara qulaq asmaqdan imtina edirlər; bunlardan heç biri vəd olunmuş xeyir-duanı iddia edə bilməz. Peyğəmbərliyin mövzularını məsxərəyə qoyanların, burada ciddiyyətlə verilmiş rəmzlərə istehza edənlərin, həyatlarını islah etməkdən və Bəşər Oğlunun gəlişinə hazırlaşmaqdan imtina edənlərin hamısı xeyir-duadan məhrum qalacaqlar.” Böyük Mübarizə, 341.

Üçüncü ayədəki “vaxt yaxındır” ifadəsi, tarixin gedişində son xəbərdarlıq ismarıcının gəlib çatdığı müəyyən bir vaxtın mövcud olduğunu göstərir. “Vaxt” — (müəyyən bir vaxt) “yaxındır.” Müəyyən bir vaxt gəlib çatmaq üzrədir, çünki o yaxındır; Allahın xalqı isə (Yəhya ilə təmsil olunan) “vaxt” yetişməzdən əvvəl bu ismarıcı anlayır. Yəhya Vəhy kitabını birinci əsrin sonlarına doğru qələmə almışdı, lakin bu ayələr göstərir ki, 100-cü ildən xeyli sonrakı tarixdə elə bir məqam olacaq ki, son xəbərdarlıq ismarıcı bəyan ediləcək. Həmin “vaxt” “yaxın” olduqda, “tezliklə baş verməli olan şeyləri” bildirən ismarıq Allahın qullarına aşkar ediləcək.

Bu məqalələr silsiləsində istinad etdiyimiz Müqəddəs Kitab mətnlərinin izahını təsdiq etmək üçün Müqəddəs Kitab və Ellen Uaytın yazıları əsas götürüləcəkdir.

Biz həmçinin William Miller tərəfindən tərtib edilmiş peyğəmbərlik təfsiri qaydalarına və “Prophetic Keys” adlı məcmuədə müəyyən edilmiş qaydalara istinad edəcəyik. Biz həmçinin “Habakkuk’s Tables” adlı peyğəmbərlik araşdırmasından istifadə edəcəyik.

İstifadə etdiyimiz hər bir qaydanı ayrıca müəyyənləşdirmək niyyətində deyilik. Qısalıq naminə, qaydanın daha ətraflı isbatını oxumaq istəyənlər üçün sadəcə Prophetic Keys toplusuna istinad edəcəyik. Habakkuk’s Tables silsiləsi ilə isə niyyətimiz, burada qısa şəkildə toxunacağımız bir mövzunun daha dərin şəkildə ele alındığı müəyyən təqdimatları göstərməkdir.

Vəhy kitabının tədqiqi üzərində işlədikcə, ictimai cavabları təşviq edirik, lakin yalnız davam edən tədqiqata töhfə verən rəylərə cavab verəcəyik. Müzakirəmizin əhatə dairəsinə hazırkı təqdimatlar silsiləsi, təbii etdiyimiz peyğəmbərlik qaydaları və Habakkukun Cədvəllərində tapılan məlumatlar daxil olacaq.

İsa Məsihin Vəhyi; Allah onu Öz qullarına tezliklə baş verməli olan şeyləri göstərmək üçün Ona verdi; və O, onu Öz mələyi vasitəsilə quluna Yəhyaya göndərərək bildirdi: o da Allahın kəlamına, İsa Məsihin şəhadətinə və gördüyü bütün şeylərə şahidlik etdi. Bu peyğəmbərliyin sözlərini oxuyan və eşidənlər, habelə orada yazılanları qoruyub saxlayan nə bəxtiyardır! Çünki vaxt yaxındır. Vəhy 1:1–3.

“İşarə etdi” kimi tərcümə olunan yunan sözü “göstərmək” mənasını verir. O, xəbəri “Öz” mələyi vasitəsilə göndərdi və onu “Öz” mələyi vasitəsilə işarə etdi. “Onun” mələyi Cəbrayıldır.

Mələyin, “Mən Cəbrayıl am, Allahın hüzarında duran” sözləri onun səmavi məhkəmələrdə yüksək şərəfli bir mövqe tutduğunu göstərir. O, Danielə bir xəbər ilə gəldikdə dedi: “Bu işlərdə mənimlə birgə dayanan heç kəs yoxdur, ancaq sizin Şahzadəniz Mikail [Məsih].” Daniel 10:21. Cəbrayıl haqqında Xilaskar Vəhydə belə deyir: “Onu Öz mələyi vasitəsilə qulu Yəhyaya göndərərək bildirdi.” Vəhy 1:1.” The Desire of Ages, 99.

Mələk Cəbrayıl xəbərlə göndərilir və mələk Cəbrayıl eyni zamanda həmin xəbəri təmsil edir. Bəşəriyyət tarixdə son xəbərdarlıq xəbərinin elan olunması üçün “vaxtın yaxın olduğu” nöqtəyə çatdıqda, həmin son xəbər bir mələklə təmsil olunur. Vəhy kitabında “xəbərlər” çox vaxt mələklər kimi təmsil edilir və əlbəttə, Vəhydə “mələk” kimi tərcümə olunan yunan sözü “xəbərçi” mənasını verir.

Tarix ərzində gəlib çatan Allah həqiqətinin hər bir vəhyi, şübhəsiz ki, İsa Məsihin vəhyidir; lakin Vəhy kitabının birinci fəslindəki İsa Məsihin Vəhyi bəşəriyyət üçün son xəbərdarlıqdır və o, “vaxt” kimi təqdim edilən müəyyən bir anda baş verir. Vəhy kitabında Yəhyanın “vaxt yaxındır” dediyi başqa bir keçid də vardır. Həmin digər keçid, birinci ayədən üçüncü ayəyədək barədə irəli sürdüyüm ilkin iddiaları yoxlamaq üçün ikinci şahidlik təqdim edir.

O mənə dedi: “Bu sözlər etibarlı və həqiqidir; müqəddəs peyğəmbərlərin Rəbbi Allah Öz mələyini qullarına tezliklə baş verməli olan şeyləri göstərmək üçün göndərdi. Budur, Mən tezliklə gəlirəm; bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini qoruyan nə bəxtiyardır.”

Və mən, Yəhya, bu şeyləri gördüm və eşitdim. Eşitdikdən və gördükdən sonra, mənə bu şeyləri göstərən mələyin ayaqları önündə səcdə etmək üçün yerə qapandım.

Sonra mənə dedi: “Bunu etmə; çünki mən sənənlə, peyğəmbər olan qardaşlarınla və bu kitabın sözlərini yerinə yetirənlərlə bərabər bir qul yoldaşıyam; Allaha səcdə et.”

Və mənə dedi: “Bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini möhürləmə; çünki vaxt yaxındır. Qoy haqsız olan yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdarlıq etsin; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun.” Vəhy 22:6–11.

Vəhy kitabının sonunda biz Vəhyin başlanğıcında olan eyni mövzunu görürük. Rab Allahın “öz mələğini göndərüb tezliklə baş verməli olan şeyləri qullarına göstərdiyi” zaman, xəbərdarlıq prosesi və xəbər bir daha xatırladılır. Qullara “tezliklə baş verməli olan şeyləri” müəyyən edən xəbər göstərilən kimi, Məsih də Özünün tezliklə gəldiyini bəyan edir. Bu, Məsihin ikinci gəlişindən əvvəl gələn xəbərdir və buna görə də son xəbərdarlıq xəbəridir — birinci fəslin birinci ayəsində “İsa Məsihin Vəhyi” kimi təqdim edilən məhz həmin xəbərdir. Vəhyin ilk üç ayəsində vəd edilən xeyir-dua “bu kitabın peyğəmbərliyinin sözlərini qoruyub saxlayana nə bəxtiyardır” ifadəsi ilə təkrar olunur.

Bu ayələrdə birinci fəsildə bəyan edilmiş ünsiyyət prosesinin genişləndirilməsini görürük; çünki görürük ki, Cəbrayıl xəbəri Yəhyaya çatdırdıqdan sonra, Yəhya bu xəbərin təsiri altında elə heyratə gəlir ki, Cəbrayıla səcdə etmək istəyir. Bundan sonra isə Cəbrayıl Yəhyanın bu yanlış anlamasından istifadə edərək göstərir ki, göylərdəki mələklər, yer üzündəki peyğəmbərlər və bu xəbərin sözlərini saxlayanların hamısı “həmqullar”dır və onlar Allahın yaratdığına deyil, Xaliq-Allahın Özünə ibadət etməlidirlər.

Bu ayələr birinci fəsildə nəzərdən keçirdiyimiz eyni hadisələri və eyni xəbəri təsvir edir. Onlar Allahın qullarına tezliklə nələrin baş verməli olduğunu göstərən sadıq və həqiqi sözləri təkrar edirlər. Xəbər yenidən Allahla Onun qulları arasındakı ünsiyyət prosesinin kontekstində təqdim olunur. İyirmi ikinci fəsildə xəbərin son xəbərdarlıq xəbəri olduğuna dair daha çox dəlil tapırıq;

çünkü “yaxın olan” “vaxt” bəşəriyyət üçün möhlətin bağlanmasıdan dərhal əvvəl baş verən kimi göstərilir; belə ki, “haqsızlıq edən yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdar qalsın; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun” bəyanatı möhlətin bağlanmasını göstərir və bununla da öz növbəsində Məsihin İkinci Gəlişi ilə sona çatan son yeddi bələnin başlanğıcını işarələyir.

“O zaman xalqının oğulları üçün dayanan böyük Şahzadə Mikayıl ayağa qalxacaq; və elə bir sıxıntı dövrü olacaq ki, millət mövcud olan vaxtdan bəri o vaxta qədər onun bənzəri olmamışdır; və o zaman xalqından kitabda yazılmış tapılan hər kəs xilas ediləcək.” Daniel 12:1.

“Üçüncü mələyin xəbəri başa çatdıqda, mərhəmət artıq yer üzünün təqsirli sakinləri üçün yalvarmır. Allahın xalqı öz işini tamamlamışdır. Onlar ‘son yağışı’, ‘Rəbbin hüsurundan gələn tərəvəti’ qəbul etmiş və qarşılarında duran sınaq saatına hazırlanmışlar. Mələklər göydə ora-bura tələsirlər. Yerdən qayıdan bir mələk onun işinin tamamlandığını elan edir; son sınaq dünyanın üzərinə gətirilmişdir və ilahi əmrlərə sadıq olduqlarını sübut etmiş olanların hamısı ‘yaşayan Allahın möhürü’nü almışdır. O zaman İsa yuxarıdakı məbəddə Öz vəsatətini dayandırır. O, əllərini qaldırır və uca səslə deyir: ‘Tamam oldu;’ və bu təntənəli elanı verdiyi zaman bütün mələklər ordusu öz taclarını çıxarır: ‘Qoy haqsız olan yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdar olsun; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun.’ Vəhy 22:11. Hər bir iş həyat və ya ölüm üçün qərara bağlanmışdır.” Böyük Mübarizə, 613.

Vəhy kitabının əvvəlində də, Vəhy kitabının sonunda da eyni hekayə təqdim olunur. Bu iki parçanın birləşdirilməsi bizə anlamağa imkan verir ki, “İsa Məsihin Vəhyi” Məsihin İkinci Gəlişindən əvvəl bəşəriyyətə verilən son xəbərdarlıq xəbəridir. Bu xəbər, möhlətin başa çatmasından dərhal əvvəl gələn bir mələklə simvolik şəkildə təmsil olunur. Bu xəbər, “vaxt yaxındır” deyər möhürdən açılan zaman — möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl — onu oxuyub eşidən və qoruyanlarla qorxmayanlara əsasən bəşəriyyəti iki sinfə ayırır.

“Biz bu dünyanın tarixinin sonuna yaxınlaşdıqca, xüsusilə axır günlərə aid peyğəmbərliklər bizim tədqiqatımızı tələb edir. Əhdi-Cədidin son kitabı anlamağa ehtiyac duyduğumuz həqiqətlə doludur. Şeytan çoxlarının zəhnini kor etmişdir ki, onlar Vəhy kitabını araşdırmamaq üçün hər cür bəhanəni məmnuniyyətlə qəbul etmişlər.

“Vəhy kitabı, Daniel kitabı ilə əlaqədar olaraq, diqqətli tədqiqat tələb edir. Qoy Allahdan qorxan hər bir müəllim Xilaskarımızın Öz qulu Yəhyaya şəxsən bildirmək üçün gəldiyi Müjdəni necə ən aydın şəkildə dərk edib təqdim etməyi nəzərdən keçirsin,—‘İsa Məsihin vəhyi; Allah bunu Ona verdi ki, tezliklə baş verməli olan şeyləri Öz qullarına göstərsin.’ Heç kəs Vəhy kitabının zahirən sirli rəmzlərinə görə onun öyrənilməsində ruhdan düşməməlidir. ‘Əgər sizdən hər hansı birinin hikməti əskikdirsə, Allahdan istəsin; O, hamıya səxavətlə verir və danlamır.’ ‘Bu peyğəmbərliyin sözlərini oxuyan, eşidən və orada yazılanlara əməl edən nə bəxtiyardır; çünki vaxt yaxındır.’ Biz Vəhy kitabında ehtiva olunan böyük və təntənəli həqiqətləri dünyaya bəyan etməliyik. Bu həqiqətlər Allah kilsəsinin məhz niyyət və prinsiplərinə daxil olmalıdır. Bu kitabın daha yaxın və daha ciddi şəkildə öyrənilməsi, onun

ehtiva etdiyi həqiqətlərin isə daha səmimi bir ciddiyyətlə təqdim olunması gərəkdir; elə həqiqətlər ki, bu son günlərdə yaşayanların hamısına aiddir. Rəbbi ilə görüşməyə hazırlaşanların hamısı bu kitabı ciddi tədqiqat və dua mövzusu etməlidirlər. O, adının ifadə etdiyi şeyin məhz özüdür,—yer üzünün tarixinin son günlərində baş verəcək ən mühüm hadisələrin vəhyidir. Yəhya, Allahın kəlamına və Məsihin şəhadətinə sadıq etibarına görə Patmos adasına sürgün edilmişdi. Lakin onun sürgün edilməsi onu Məsihdən ayırmadı. Rəbb sürgündə olan sadıq qulunu ziyarət etdi və dünyaya gələcək hadisələr barədə ona təlim verdi.”

“Bu təlimat bizim üçün son dərəcə böyük əhəmiyyət daşıyır; çünki biz bu yer üzünün tarixinin son günlərində yaşayırıq. Tezliklə Məsihin Yəhyaya baş verəcəyini göstərdiyi hadisələrin yerinə yetməsinə daxil olacağıq. Rəbbin xəbərciləri bu təntənəli həqiqətləri təqdim edərkən, əbədi əhəmiyyət daşıyan mövzularla məşğul olduqlarını dərk etməli və Müqəddəs Ruhun vəftizini diləməlidirlər ki, öz sözlərini deyil, Allahın onlara verdiyi sözləri danışsınlar.”

“Vəhy kitabı xalqa açılmalıdır. Bir çoxlarına onun möhürlənmiş bir kitab olduğu öyrədilmişdir, lakin o, yalnız həqiqəti və nuru rədd edənlər üçün möhürlənmişdir. Onun ehtiva etdiyi həqiqətlər elan olunmalıdır ki, insanlar çox tezliklə baş verəcək hadisələrə hazırlaşmaq imkanı əldə etsinlər. Üçüncü Mələyin Xəbəri məhvə gedən bir dünyanın xilasını üçün yeganə ümid kimi təqdim olunmalıdır.

“Son günlərin təhlükələri üzərimizə gəlmişdir və işimizdə biz insanları içində olduqları təhlükə barəsində xəbərdar etməliyik. Qoy peyğəmbərliyin aşkara çıxardığı və tezliklə baş verəcək təntənəli səhnələr diqqətdən kənarda qalmasın. Biz Allahın elçiləriyik və itirməyə vaxtımız yoxdur. Rəbbimiz İsa Məsihlə əməkdaş olmaq istəyənlər bu kitabda tapılan həqiqətlərə dərin maraq göstərəcəklər. Qələmlə və səslə onlar Məsihin aşkara çıxarmaq üçün göydən gəlidiyi ecəzkar şeyləri aydın etməyə çalışacaqlar.” Signs of the Times, 4 iyul 1906.

Yüz ildən artıq əvvəl, 1906-cı ildə bizə bildirildi ki, tezliklə “Məsihin Yəhyaya baş verəcəyini göstərdiyi hadisələrin yerinə yetməsinə daxil olacağıq.” 1906-cı ildə bu xəbər hələ də möhürlü idi. Anlamaq vacibdir ki, İsa Məsihin Vəhyinin xəbəri məhz hadisələr baş verməzdən az əvvəl Allahın xalqına açılır. Bizə deyilir ki, Vəhy kitabı “öz adının ifadə etdiyi məhz odur,—yer üzünün tarixinin son günlərində baş verəcək ən mühüm hadisələrin vəhyidir.”

Onlar ona görə açılır ki, Allahın xalqı xəbərdarlığı versin və beləliklə xəbərdarlığı eşidənlər “çox tezliklə baş verəcək hadisələrə hazırlaşmaq imkanı əldə etsinlər.” Qeyd etməyə dəyər ki, (çünki Yəhya bu xəbərin elan olunmalı olduğu tarixdə Allahın xalqını təmsil edir), Yəhya təqib olunduğu iki məsələni müəyyən edir. O, “Allahın Kəlamına olan sədaqətli etimadına və Məsihin şahidliyinə görə” “Patmos adasına sürgün edilmişdi.” O, həm Müqəddəs Kitabı, həm də “İsanın şahidliyi” olan Peyğəmbərlik Ruhunu qəbul etdiyinə görə sürgün edilmişdi.

Mən ona səcdə etmək üçün ayaqlarına qapandım. O isə mənə dedi: «Sakin belə etmə; mən səninlə və İsa barədə şəhadəti olan qardaşlarınla birlikdə bir qul yoldaşıyam. Allaha səcdə et; çünki İsa barədə şəhadət peyğəmbərlik ruhudur». Vəhy 19:10.

Yəhya dünyanın sonunda İsa Məsihin Vəhyinin xəbərini anlayan və həm Müqəddəs Kitabı, həm də Peyğəmbərlik Ruhunu müdafiə etdiklərinə görə təqib olunan bir xalqı təmsil edir.

Birinci fəslin ilk üç ayəsində Allah Ata ilə Onun qulları arasındakı ünsiyyət prosesi vurğulanır. İyirmi ikinci fəsil isə ünsiyyət prosesi ilə bağlı hekayəyə əlavə edir. Bu iki mətn Vəhy kitabının başlanğıcını və sonunu təmsil edir və birlikdə Yəhyanın peyğəmbərlik təsvirindəki rolunu ətraflı şəkildə göstərir. O, sadəcə Vəhy sözlərini yazan şəxs deyil, həm də dünyanın sonunda son xəbərdarlıq ismarıcını çatdıranları təmsil edir.

Rəbb sözü verdi; onu yayanların dəstəsi böyük idi. Məzmurlar 68:11

Yəhya ismarıcı təşkil edən “şeyləri” “gördü” və “eşitdi” və ona bu ismarıcı yazıb kilsələrə göndərmək əmr olundu.

Deyərək: Mən Alfa və Omeqayam, birinci və sonuncuyam; və nə görürsənsə, onu bir kitaba yaz və Asiyada olan yeddi kilsəyə göndər: Efesə, Smirnaya, Perqama, Tiatiraya, Sardisə, Filadelfiyaya və Laodikeyaya. Vəhy 1:19.

Onun “eşitdiyi” və “gördüyü” şeyləri yazıb Kiçik Asiyanın yeddi kilsəsinə göndərməsi əmr edildi, lakin məsələ ayrı-ayrı kilsələrə gəldikdə, İsa xəbərləri birbaşa Yəhyaya diqtə etdi, çünki yeddi kilsənin hər birinə ünvanlanan hər bir xəbər “... kilsəsinin mələyinə yaz” ifadəsi ilə başlayır. İsa kilsələrə aid ayrı-ayrı xəbərləri diqtə etdi.

İsa Yəhyaya diktə etdi; həmçinin İsa Yəhyaya gördüklərini və eşitdiklərini yazmağı buyurdu, bir dəfə isə İsa Yəhyaya eşitdiyini yazmamağı söylədi.

Və aslan nəərə çəkdiyi zaman olduğu kimi uca səslə qışqırdı; və o qışqırıqda, yeddi göy gurultusu öz səslərini çıxardı. Yeddi göy gurultusu öz səslərini çıxardıqdan sonra mən yazmağa hazırlaşdım; və göydən mənə belə deyən bir səs eşitdim: “Yeddi göy gurultusunun dediklərini möhürlə və onları yazma.” Vəhy 10:3, 4.

Yəhyaya deyilmişdi ki, yeddi göy gurultusunun söylədiklərini möhürləsin; bunu etməklə o, yeddi göy gurultusunun xəbərini möhürləyirdi; necə ki, Danielə də kitabını axır zamanadək möhürləmək əmr edilmişdi.

Lakin sən, ey Daniel, sözləri bağla və kitabı axır zamanadək möhürlə: çoxları ora-bura gedəcək və bilik artacaq.... O dedi: Get yoluna, Daniel; çünki bu sözlər axır zamanadək qapalı saxlanmış və möhürlənmişdir. Daniel 12:4, 9.

“Bu yeddi göy gurultusu öz səslərini ucaldıqdan sonra, kiçik kitab barəsində Daniyalə verildiyi kimi, Yəhyaya da belə bir əmr gəlir: ‘Yeddi göy gurultusunun söylədiyi şeyləri möhürlə.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, cild 7, 971.

Müəyyən etdiyimiz budur ki, Vəhy kitabının həm sonunda, həm də başlanğıcında bir xəbər müəyyən edilir. Həmin xəbərin çatdırılması prosesi də müəyyən edilir. Xəbərin çatdırılmasında Yəhyanın oynadığı rol xüsusi olaraq qeyd olunur. Bəzən o, sadəcə gördüklərini və eşitdiklərini yazırdı. Başqa vaxtlarda ona diktə edilirdi, bir dəfə isə eşitdiyini yazmaması ona deyilmişdi. İsa Məsihin Vəhyinin xəbəri Atadan İsaya, İsadən Cəbrailə, sonra isə xəbəri yazmaq və onu kilsələrə göndərmək məsuliyyəti verilmiş peyğəmbər Yəhyaya verilir.

Gördüklərini, olanları və bundan sonra olacaq şeyləri yaz. Vəhy 1:19.

Ayəni oxuyub, Yəhyanın yazması barədə verilən əmr daxilində müəyyən edilmiş peyğəmbərlik prinsipini dərk etməmək mümkündür. Görülən və eşidilən “şeyləri” yazıya almaq mövcud tarixi qeydə almaq deməkdir, çünki Yəhyanın dövründə həmin “şeylər” var idi. Mövcud tarixi qeydə almaq və bununla eyni zamanda gələcəkdə olacaq şeyləri də yazıya almaq Vəhy kitabında əsas peyğəmbərlik qaydasıdır. Yəhya məhz bu prinsipin özünü və onun əhəmiyyətini vurğulamaq və nümayiş etdirmək üçün istifadə olunur; çünki ona mahiyyət etibarilə deyilmişdi ki, “olan şeyləri də yaz”, və bunu etməklə sən “bundan sonra olacaq şeyləri” də yazmış olacaqsan, çünki tarix təkrarlanır. Bu peyğəmbərlik üsulu İsanın imzasıdır, çünki imza addır və Vəhyin birinci fəslində Onun adı Alfa və Omeqadır. O, sonu başlanğıcla eyniləşdirir.

Biz “İsa Məsihin Vəhyi”nin öyrənilməsinə yenidən başlayırıq və hazırda birinci fəslin ilk üç ayəsini nəzərdən keçiririk. “İsa Məsihin Vəhyi” adlanan son xəbərdarlıq ismarıcı səmavi Atadan İsaya, İsadən Cəbrayıla, Cəbrayıldan isə Yəhyaya çatdırılır; Yəhya da onu kilsələrə göndərilmək üçün bir kitabda yazıya alır. Bu ismarıcın bu qədər birbaşa “İsa Məsihin Vəhyi” adlandırıldığına görə qeyd etmək vacibdir ki, Məsihi aşkar edən ilhamlı Kəlam vasitəsilə insanlara yazılmış bütün ünsürlər arasında, İsanın kim və nə olduğuna dair bir xüsusiyyət Yəhyanın bu ismarıcı yazıya alma fəaliyyətində təsvir olunur. O, o zaman mövcud olan şeyləri yazarkən, hələ gələcəkdə olacaq şeyləri də yazırdı.

Tarixin təkrarlanması həqiqəti, Yəhyanın öz dövrü üçün bir xəbərdarlıq yazması ilə təmsil olunur; bu xəbərdarlıq eyni zamanda gələcək bir zaman üçün də xəbərdarlıqdır. Yəhya məsihi kilsəsinin başlanğıcında yeddi kilsəyə yazarkən, o, həmçinin dünyanın sonunda olacaq məsihi kilsəsi üçün də bir xəbərdarlıq qələmə alırdı. Məsihin xasiyyətinin bu xüsusiyyəti, Məsihə Alfa və Omeqa, yaxud başlanğıc və son, yaxud birinci və axıncı deyildikdə təmsil olunur. Həqiqətdə, Müqəddəs Kitab Məsihin xasiyyətinin bu xüsusiyyətini Onun yeganə Allah olduğunu sübut edən cəhət kimi müəyyən edir.

Vəhy kitabının birinci fəslində İsa Özünü Alfa və Omeqa kimi tanıdır.

Rəbbin günündə Ruhda idim və arxamca şeypur səsi kimi böyük bir səs eşitdim ki, deyirdi: Mən Alfa və Omeqayam, birinci və sonuncuyam; və gördüyünü kitaba yaz, Asiyada olan yeddi cəmiyyətə göndər: Efesə, Smirnaya, Perqamona, Tiyyatiraya, Sardisə, Filadelfiyaya və Laodikeyaya.

Mənimlə danışan səsi görmək üçün döndüm. Döndükdə yeddi qızıl çıraqdı gördüm; və yeddi çıraqdandan ortasında İnsan Oğluna bənzər birini gördüm; ayaqlarınadək uzanan libas geyinmiş və sinəsinin üzərindən qızıl qurşaqla qurşaqlanmış idi. Onun başı və saçları yun kimi, qar kimi ağ idi; gözləri isə od alovu kimi idi; ayaqları kürədə közərdilmiş saf tunc kimi idi; səsi isə gur suların səsi kimi idi. Sağ əlində yeddi ulduz var idi; ağzından iti, iki ağzılı qılnc çıxırdı; çöhrəsi isə bütün qüvvəsi ilə parlayan günəş kimi idi.

Onu görəndə ayaqları önünə ölü kimi yıxıldım. O isə sağ əlini mənim üstümə qoyub mənə dedi: Qorxma; birinci və sonuncu Mənəm. Vəhy 1:10–17.

Bu ayələrin içində çox həqiqət vardır, lakin burada mən sadəcə buna işarə edərdim ki, Yəhya Məsihin şeypur səsinə bənzər səsini eşidib onunla danışanın Kim olduğunu görmək üçün dönəndə,

İsa Məsihi səmavi məbədin müqəddəs yerində olan səmavi Baş Kahin kimi gördü. Sonra İsa Özünü Alfa və Omega, həmçinin birinci və sonuncu olaraq tanıtdı. İlk üç ayədə verilən xəbərdə və onun çatdırılmasında biz Vəhyin sonunda olan həqiqət xəttinə uyğun gələn bir həqiqət xətti tapdıq. Alfa və Omega kimi İsa başlanğıcla sonu, birinci ilə sonuncunu göstərir. Vəhy kitabının sonunda, başlanğıcda olduğu kimi, O bir daha Özünü Alfa və Omega olaraq tanıdır.

Və mənə dedi: Bu sözlər sadıq və həqiqidir; müqəddəs peyğəmbərlərin Rəbbi Allah Öz mələyini göndərdi ki, qullarına tezliklə baş verməli olan şeyləri göstərsin. Budur, Mən tez gəlirəm; bu kitabın peyğəmbərliyinin sözlərini qoruyub saxlayan nə bəxtiyardır.

Və mən Yəhya bunları gördüm və eşitdim. Və eşidib gördükdən sonra, mənə bunları göstərən mələyin ayaqları önündə səcdə edib ibadət etmək üçün yerə qapandım. O isə mənə dedi: «Sakin belə etmə; çünki mən səninlə, peyğəmbər olan qardaşlarınla və bu kitabın sözlərini qoruyanlarla birgə qulam. Allaha ibadət et.»

Və o mənə dedi: Bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini möhürləmə, çünki vaxt yaxındır.

Qoy haqsız olan yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdarlansın; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun.

Və budur, Mən tezliklə gəlirəm; və mükafatım Mənimlədir ki, hər kəsə əməlinə görə verim. Mən Alfa və Omegayam, əvvəlin və axırın, birincinin və sonuncunun Özüyəm. Vəhy 22:7–13.

Vəhy kitabı diqqətlə təsvir edir ki, Yəhya bu xəbəri qələmə alarkən, həmin xəbər başlanğıcın sonu nümayiş etdirməsi prinsipinə əsaslanacaqdı. Bu xəbər Vəhy kitabında açıqlanan ilk həqiqətdir və elə həmin həqiqət kitabda deyilən son həqiqətdir. Və Vəhy kitabının əvvəlində və sonunda verilən şəhadətdə İsa Özünü Alfa və Omega, başlanğıc və son, həmçinin birinci və sonuncu kimi təqdim edir.

Vəhy kitabının ilk üç ayəsi bəşəriyyət üçün son xəbərdarlıq ismarıcını müəyyən edir. Bu, son yeddi bələdan və Məsihin İkinci Gəlişindən əvvəl gələn xəbərdarlıqdır. İsa Məsihin vəhyinin ismarıcı “öz mələyi vasitəsilə” “göndərildi və nişanlarla bildirildi”.

Həmin eyni xəbərdarlıq ismarıcı daha sonra Vəhy kitabının son hissəsində müəyyən edilir və o, həmçinin Vəhy on dördüncü fəslindəki üçüncü mələk kimi təsvir olunur.

Və üçüncü mələk onların ardınca gəlib uca səslə dedi: Əgər kimsə vəhşi heyvana və onun surətinə səcdə edərsə və onun nişanını alınına yaxud əlinə qəbul edərsə, o da Allahın qəzəbinin camına qatışıqsız tökülmüş qəzəb şərabından içəcək; və müqəddəs mələklərin hüsurunda, həmçinin Quzunun hüsurunda od və kükürdlə əzab olunacaqdır. Və onların əzabının tüstüsü əbədi olaraq yüksəlsin; və vəhşi heyvana və onun surətinə səcdə edənlərə, habelə onun adının nişanını qəbul edən hər kəsə gecə-gündüz rahatlıq yoxdur. Vəhy 14:9–11.

Son xəbərdarlıq xəbəri üçüncü mələyin təmsil etdiyi xəbərdir. Bu, son xəbərdarlıqdır, çünki bəşəriyyət üçün son sınağı birbaşa müəyyən edir. Sonradan üçüncü mələyin ardınca gedən və ona qoşulan başqa bir mələk də vardır və həmin mələk də son xəbərdarlıq xəbəridir.

Bundan sonra mən göydən enən başqa bir mələk gördüm; onun böyük ixtiyarı var idi və yer üzünü onun izzəti ilə nurlandı. O, qüdrətli səsle uca nida edib dedi: Böyük Babil yıxıldı, yıxıldı və cinlərin məskəni, hər murdar ruhun yuvası, hər murdar və nifrətəlayiq quşun qəfəsi oldu. Çünki bütün millətlər onun zinakarlığının qəzəb şərabından içmişlər; yer üzünün padşahları onunla zina etmişlər; yer üzünün tacirləri isə onun dəbdəbəli nemətlərinin bolluğu sayəsində varlanmışlar.

Və göydən başqa bir səs eşitdim ki, deyirdi: Ey xalqım, ondan çıxın ki, onun günahlarına şərik olmayasınız və onun bələlərindən sizə də dəyməsin. Çünki onun günahları göyə qədər yetişmişdir və Allah onun haqsızlıqlarını xatırlamışdır. Vəhy 18:1–5.

İsa Məsihin Vəhyi olan xəbər birinci fəsildə, on dördüncü fəsildə, on səkkizinci fəsildə və iyirmi ikinci fəsildə təqdim edilir. Bu xəbər, Vəhydəki birinci və son istinadda Cəbrail mələyi olaraq tanıtılan bir mələklə ifadə olunur; daha sonra isə on dördüncü və on səkkizinci fəsillərdə həmin xəbər, göydə uçan və ya göydən enən bir mələklə simvolik şəkildə təmsil edilir.

On səkkizinci fəsildə göydən enən mələk, daha əvvəl onuncu fəsildə, bir mələyin enib bir ayağını quruya, o birini isə dənizə qoyması ilə əvvəlcədən timsallaşdırılır. O mələyin Yəhyaya yeməsi əmr olunan bir kitabı vardır; bu kitab onun ağzını şirin, qarnını isə acı edir. Yəhyanın yediyi kitab bir ismarıcdır və kiçik kitabın təmsil etdiyi ismarıq Vəhy on səkkizinci fəsildəki mələyin ismarıcını timsallaşdırır; deməli, o da son xəbərdarlıq ismarıcının bir təmsilidir.

Bizə deyilir ki, Allahın xəbəri bir mələk vasitəsilə göndərilmiş və nişanlanmışdır; və Vəhy kitabında təsvir olunan son xəbərdarlıq xəbərini diqqətlə araşdırdıqda görürük ki, yeddi dəfə bir mələk son xəbərdarlıq xəbərini nişanlayır. Birinci və son hallarda bu mələk Cəbrayıl idi. Sonra Vəhy onuncu fəsildə əlində kiçik bir kitab olan bir mələyin endiyini görürük. Vəhy on dördüncü fəsildə isə son xəbərdarlıq xəbərini təmsil edən daha üç mələk görürük. Daha sonra Vəhy on səkkizinci fəsildə həmin eyni son xəbərdarlıq xəbərini təmsil edən başqa bir mələk görürük. Yeddi son xəbərdarlıq xəbəri mələklər vasitəsilə təmsil olunur. Birinci və sonuncu Cəbrayıl mələyidir, birinci ilə sonuncunun arasında olan beş mələk isə rəmzi mələklərdir.

Əlbəttə, yeddi kilsənin hər birinin də bir mələyi vardır, lakin onlar kilsələrə bir xəbər daşıyırlar; halbuki müzakirə etdiyimiz son xəbərdarlıq mesajı dinləyici olaraq bütün dünyanı əhatə edən bir mesajdır.

Son xəbərdarlıq xəbərini təmsil edən yeddi peyğəmbərlik xəttinin hər biri diqqətlə dəyərləndirilməli və bir-biri ilə uyğunlaşdırılmalıdır, lakin bu məqamda mən sadəcə Alfa və Omeqanın əsas bir prinsipini müəyyənləşdirmək istəyirəm. Allahın Kəlamında bir mövzunun ilk dəfə xatırlanması ən mühüm istinaddır. Müqəddəs Kitabda “toxum”un ilk dəfə xatırlanması Yaradılış 1:11-dədir; orada bizə deyilir ki, toxum “öz növünə görə” hasil verəcəkdir. Toxumun ilk xatırlanması onun özünü təkrar hasil etmək üçün zəruri olan DNT-yə malik olduğunu vurğulayır. İsa Allahın Kəlamını toxum olaraq təqdim etdi.

Həmin gün İsa evdən çıxıb dəniz kənarında oturdu. Böyük izdihamlar Onun yanına toplaşdı; buna görə O, qayığa minib oturdu, bütün camaat isə sahilə durdu. Və O, onlara məsələlərlə çox şey söyləyərək dedi:

Budur, bir əkinçi toxum səpməyə çıxdı; və o səpdikdə, bəzi toxumlar yol kənarına düşdü, quşlar gəlib onları yedi: Bəziləri daşlı yerlərə düşdü; orada torpaq çox deyildi; və torpağın dərinliyi olmadığına görə dərhal cücərdilər: Günəş doğanda isə qovruldu; və kökləri olmadığına görə quruyub getdilər. Bəziləri tikanlar arasına düşdü; tikanlar boy atıb onları boğdu: Lakin başqaları yaxşı torpağa düşdü və məhsul verdi; bəzisi yüz qat, bəzisi altmış qat, bəzisi otuz qat. Eşitməyə qulağı olan eşitsin.

Şagirdlər gəlib Ona dedilər: “Nə üçün onlara məsəllərlə danışırısan?”

O, cavab verib onlara dedi: “Çünki göylərin Padşahlığının sirlərini bilmək sizə verilmişdir, amma onlara verilməmişdir. Çünki kimdə varsa, ona daha da veriləcək və o, bolluq içində olacaq; amma kimdə yoxdursa, onda olan da ondan alınacaq. Buna görə də onlarla məsəllərlə danışiram; çünki baxdıqları halda görmürlər, eşitdikləri halda eşitmirlər və anlamırlar. Onlarda İşayanın peyğəmbərliyi yerinə yetir ki, belə deyir: ‘Eşidə-eşidə eşidəcəksiniz, amma anlamayacaqsınız; baxa-baxa görəcəksiniz, amma dərk etməyəcəksiniz. Çünki bu xalqın ürəyi kobudlaşmış, qulaqları ağır eşidir, gözlərini isə yummuşlar; ta ki, gözləri ilə görməsinlər, qulaqları ilə eşitməsinlər, ürəkləri ilə anlamasınlar, dönüb qayıtmasınlar və Mən də onları sağaltmayım.’”

Lakin sizin gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; və qulaqlarınız, çünki eşidir. Çünki doğrusu sizə deyirəm ki, bir çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüklərinizi görməyə arzu etmiş, lakin görməmişlər; və sizin eşitdiklərinizi eşitməyə arzu etmiş, lakin eşitməmişlər.

Belə isə əkinçi haqqında məsəli dinləyin.

Hər kəs Padşahlığın sözünü eşidib onu anlamadıqda, şəər olan gəlib onun ürəyinə səpilmiş olanı qapıb aparır. Yol kənarına səpilən toxumu qəbul edən budur.

Ancaq toxumu daşlı yerlərə qəbul edən odur ki, sözü eşidir və onu dərhal sevinclə qəbul edir; Lakin özündə kökü yoxdur, ancaq bir müddət davam edir; çünki sözə görə müsibət və ya təqib baş qaldıranda dərhal büdrəyir.

Tikanlar arasına toxum səpilən də Kəlamı eşidən adamdır; lakin bu dünyanın qayğısı və var-dövlətin aldadcılığı Kəlamı boğur, o da səmərəsiz olur.

Lakin yaxşı torpağa toxum səpilən odur ki, kəlamı eşidir və onu anlayır; o da bəhrə verir və məhsul gətirir: kimi yüzqat, kimi altmışqat, kimi otuzqat. Matta 13:1–23.

Allahın Kəlamı olan bir toxum, kamil bir bitki yetişdirmək üçün zəruri olan bütün DNT-ni özündə daşıyır. Allahın Kəlamında bir mövzunun ilk dəfə xatırlanması, həmin mövzuya aid olan bütün ünsürləri özündə ehtiva edir. Bu həqiqət “ilk xatırlanma qaydası” kimi tanınır. Bu qayda nə qədər diqqətlə araşdırılırsa, bir o qədər də onun doğruluğu qəti olur.

Alfa və Omeqanın izahına və Allahın Kəlamının toxum kimi tərifinə davam etməzdən əvvəl, Vəhy kitabını nəzərdən keçirməyimizdə Matta Müjdəsindən az əvvəl istinad etdiyimiz parçadan bəzi aidiyyətli məqamları gözədən keçirməyə dəyər. Bütün peyğəmbərlər dünyanın sonundan danışirlar.

“Qədim peyğəmbərlərin hər biri öz dövrlərindən daha çox bizim dövrümüz üçün danışmışdır; belə ki, onların peyğəmbərlikləri bizim üçün qüvvədədir. ‘Bütün bu şeylər onlara ibrət olsun deyə baş verdi və əsrlərin sonuna çatmış bizlərə nəsihət üçün yazıldı.’ 1 Korinflilərə 10:11. ‘Onlara aşkar olundu ki, onlar bunlarla özlərinə deyil, sizə xidmət edirdilər; bu şeylər indi sizə, göydən göndərilmiş Müqəddəs Ruh vasitəsilə sizə Müjdəni təbliğ edənlər tərəfindən bildirildi; mələklər də bu şeylərə nəzər salmağı arzulayırlar.’ 1 Peter 1:12....”

“Müqəddəs Kitab öz xəzinələrini bu son nəsəl üçün toplayıb bir yerə cəmləmişdir. Əhdi-Ətiq tarixinin bütün böyük hadisələri və ciddi əhd-müamilləri bu son günlərdə kilsədə təkrarlanmışdır və təkrarlanmaqdadır.” Selected Messages, 3-cü kitab, 338, 339.

Bu parça üç şahid təqdim edir — (Paul, Peter və Ellen White) — və onlar bütün peyğəmbərlərin dünyanın sonu haqqında danışdıqlarına şəhadət edirlər; məhz Vəhy kitabındakı sirrin açıldığı zaman da budur. Buna görə də, Matta on üçdə İsa belə dedikdə: “nə bəxtiyardır gözləriniz, çünki görürsünüz; və qulaqlarınız, çünki eşidirlər. Çünki sizə doğrusunu deyirəm: çoxlu peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüklərinizi görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; və sizin eşitdiklərinizi eşitməyi arzuladılar, lakin eşitmədilər,” O, Vəhy kitabının birinci fəslinin ilk üç ayəsində qeyd olunan eyni xeyir-duanı ifadə edirdi.

Bu peyğəmbərliyin sözlərini oxuyan və onu eşidib orada yazılanlara əməl edən nə bəxtiyardır; çünki vaxt yaxındır. Vəhy 1:3.

İsa Əkinçi məsəlini təqdim etdi və sonra şagirdlər Ona bu məsəl haqqında müraciət etməyə yönəldildilər. Lakin onlar İsa ilə ünsiyyətə gətirilməzdən əvvəl, O, onlar üçün və daha da önəmlişi bizim üçün belə dedi: “Eşitməyə qulaqları olan, eşitsin.”

İsa məsəli söyləyir və onu eşitməyə qulağı olanlar üçün bir xəbərdarlıqla yekunlaşdırır. Sonra şagirdlər müzakirəyə cəlb olunur və burada İsa ən azı üç mühüm fikrə toxunur. O, dinləyənlərin iki sinfi arasında bir fərqi müəyyən edir və bunu edərkən, dinləyənlərin iki sinfinə dair ikinci bir şahid təqdim etmək üçün Yeşaya kitabından bir parçaya istinad edir (çünki unutmayın, hər şey eşidəcək olanların kontekstində qurulmuşdur). Onun irəli sürdüyü üçüncü fikir isə, dinləyənlərin iki sinfi və ikinci şahid kimi Yeşaya kitabından əlavə, Allahın Kəlamının toxum olması həqiqətidir. Buna görə Allahın Kəlamının toxum olması həqiqəti Vəhy kitabının birinci fəslində İsa Məsihin Vəhyini eşidənlərin eşitməli olduqları şeyin bir hissəsidir. İlk üç ayədə iki dinləyən vardır; necə ki, Matta on üçdə də dinləyənlərin iki sinfi vardır. Matta on üç sadəcə olaraq eşitməkdən imtina edənlərin eşitməmək seçimini hansı müxtəlif yollarla etdiklərinə dair müəyyən bir anlayış əlavə edir. Yeşayanın şahidliyi isə eşitməli olduğumuz xəbərə daha da artıq şey əlavə edir.

Padşah Uzziyanın öldüyü ildə mən də Rəbbi bir taxt üzərində oturmuş gördüm; O, uca və yüksəldilmiş idi, Onun paltarının ətəyi məbədi doldururdu. Onun üzərində sərəflər dayanmışdı; hər birinin altı qanadı var idi: iki qanadı ilə üzünü örtür, iki qanadı ilə ayaqlarını örtür, iki qanadı ilə isə uçurdu. Biri o birinə səslənib deyirdi: Müqəddəs, müqəddəs, müqəddəsdür Ordular Rəbbi; bütün yer üzünü Onun izzəti ilə doludur. Səslənənin səsindən qapının astanaları lərzəyə gəldi, ev isə tüstü ilə doldu.

O zaman dedim: Vay mənim halıma! Çünki məhv oldum; çünki dodaqları murdar olan bir adamam və dodaqları murdar olan bir xalqın arasında yaşayıram; çünki gözlərim Padşahı, Ordular Rəbbini gördü.

Sonra serafimlərdən biri əlinə qurbanlıq yerinin üzərindən maşa ilə götürdüyü yanar bir köz alaraq mənim yanıma uçdu. Onu ağzımın üzərinə qoyub dedi: “Budur, bu sənin dodaqlarına toxundu; təqsirin götürüldü və günahın kəffarə olundu.”

Sonra mən Rəbbin səsini eşitdim; O deyirdi: “Kimi göndərim, bizim üçün kim gedəcək?” Mən dedim: “Budur mən, məni göndər.”

O dedi: Get, bu xalqa de: Eşidəcəksiniz, lakin anlamayacaqsınız; görəcəksiniz, lakin dərk etməyəcəksiniz. Bu xalqın ürəyini kökəlt, qulaqlarını ağırlaşdır və gözlərini yum; yoxsa gözləri ilə görər, qulaqları ilə eşidər, ürəyi ilə anlayar, dönər və şəfa tapar.

O zaman dedim: Ya Rəbb, nə vaxta qədər? O cavab verdi: Şəhərlər sakinsiz qalıb viran olana qədər, evlər adamsız qalana qədər, ölkə isə tamamilə xaraba olana qədər; Rəbb insanları uzaqlara aparana qədər və ölkənin ortasında böyük bir tərk edilmişlik olana qədər. Lakin yenə də onda onda biri qalacaq; o da qayıdacaq və yeyilib-tükənəcək; yarpaqlarını tökdükdə öz mahiyyəti içində qalan püstə ağacı və palıd kimi, müqəddəs nəsil də onun mahiyyəti olacaqdır. Yeşaya 6:1–13.

Əlbəttə, Yeşayadan olan bu parça toxunduğu peyğəmbərlik mövzularının dərinliyinə görə tamamilə heyrətamizdir. Bu mövzuların bir çoxu Habakkuk’s Tables-də dəfələrlə müzakirə edilmişdir; buna görə də biz sadəcə İsanın Öz sözünün toxum olması barədə işarəsinə dair araşdırmamızı dəstəkləyən bu parçadakı məqamları xülasə edəcəyik.

Müəyyən edilmişdir ki, Yeşaya bu parçadakı təsvirdə bir peyğəmbəri və buna görə də zamanın sonunda Allahın xalqını təmsil edir. Mövzumuz baxımından daha mühüm olan budur ki, Yeşaya Allahın kilsəsi daxilində fəaliyyət göstərdiyi halda günah içində yaşayan bir xalqı təmsil edir. Yeşaya Allahın izzətinin vəhyini alana qədər öz günahkarlığını dərk etmirdi. O, Laodikiyalı idi, kor idi.

“Yeşaya başqalarının günahını ifşa etmişdi; lakin indi o, onlar barəsində elan etdiyi eyni məhkumiyyətə özünün də məruz qaldığını görür. O, Allaha ibadətində soyuq, cansız bir ayinlə kifayətlənmişdi. Rəbb haqqında bu görüntü ona verilənədək bunu bilməmişdi. Müqəddəs məkanın müqəddəsliyinə və əzəmətinə baxdıqda, indi onun hikməti və istedadları necə də cüzi görünürdü. O nə qədər layiqsiz idi! müqəddəs xidmət üçün nə qədər yararsız idi! Onun özünə dair baxışı həvari Pavelin dili ilə belə ifadə oluna bilərdi: ‘Mən nə yazıq adamam! Məni bu ölüm bədənindən kim xilas edəcək?’”

“Lakin sıxıntısı içində olan Yeşayaya rahatlıq göndərildi. ‘Onda serafimlərdən biri əlində qızmar bir kömürlə mənim yanıma uçdu; onu maşa ilə qurbangahın üstündən götürmüşdü. Və onu ağzımın üstünə qoyub dedi: Bax, bu dodaqlarına toxundu; təqsirin götürüldü, günahın isə təmizləndi.’ Yeşaya 6:6, 7.”

Yeşaya verilən görüntü son günlərdə Allahın xalqının vəziyyətini təmsil edir. Onlara imanla səmavi məbəddə irəliləyən işi görmək imtiyazı verilmişdir. “Və göydə Allahın məbədi açıldı və Onun məbədində Onun əhd sandığı göründü.” Onlar imanla Ən Müqəddəs Yərə baxdıqda və səmavi məbəddə Məsihin işini gördükdə dərk edirlər ki, onlar murdar dodaqlı bir xalqdırlar,—dodaqları tez-tez puç şeylər söyləmiş və istedadları Allahın izzəti üçün təqdis edilərək işlədilməmiş bir xalq. Öz zəifliklərini və ləyaqətsizliklərini Məsihin izzətli xarakterinin paklığı və gözəlliyi ilə müqayisə etdikdə onların ümitsizliyə qapılmaları tamamilə təbiidir. Lakin əgər onlar da Yeşaya kimi, Rəbbin ürəkdə yaratmağı nəzərdə tutduğu təsiri qəbul etsələr, əgər canlarını Allah qarşısında alçaltsalar, onlar üçün ümid vardır. Vədin göy qurşağı taxtın üzərindədir və Yeşaya üçün görülən iş onlarda da yerinə yetiriləcəkdir. Allah peşman qəlbədən yüksələn yalvarışlara cavab verəcəkdir.

“Allahın bu böyük və əzəmətli işinin məqsədi dərzləri səmavi anbara toplamaqdır; çünki yer üzəri Rəbbin izzəti ilə dolacaqdır. Buna görə də, üstün gələn pisliliyi gördükdə və murdar dodaqlardan çıxan sözləri eşitdikdə heç kəs ruhdan düşməsin. Qaranlıq qüvvələri özlərini Allahın xalqına qarşı düzəndə; Şeytan son böyük münafişə üçün öz qüvvələrini topladıqda və onun gücü böyük, demək olar ki, qarşısıalınmaz göründükdə, [onda] ilahi izzətin, uca və yüksəldilmiş taxtın, vəd yayının tağ kimi onu əhatə etdiyinə aydın görünüşü təsəlli, əminlik və sülh verəcəkdir.” Review and Herald, 22 dekabr 1896.

Görünüş “Allahın xalqının axır günlərdəki vəziyyətini təmsil edir.” Axır günlərdə Allahın xalqı Laodikeyalılardır.

Laodikeyalılar cəmiyyətinin mələyinə yaz: Bunları Amin, sadıq və həqiqi şahid, Allahın xilqətinin başlanğıcı deyir: Sənin əməllərini bilirəm, nə soyuqsan, nə də isti; kaş ki, ya soyuq olaydın, ya da isti. Beləliklə, ilıq olduğuna görə və nə soyuq, nə də isti olduğun üçün səni ağzımdan qusacağam. Çünki deyirsən: Mən varlıyam, sərvət qazanmışam və heç nəyə ehtiyacım yoxdur; amma bilmirsən ki, sən bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çıpaqsan. Sənə məsləhət görürəm ki, varlı olasan deyərək məndən odda saflaşdırılmış qızıl alasan; və ağ libas alasan ki, geyinəsən və çıpaqlığının ayıbı görünməsin; gözlərini göz məlhəmi ilə sürt ki, görə biləsən.

Mən sevdiklərimin hamısını məzəmmət edir və tərbiyə edirəm; buna görə də qeyrətli ol və tövbə et. Bax, Mən qapıda durub döyürəm; əgər kimsə səsimi eşidib qapını açsa, onun yanına girəcəyəm və onunla şam edəcəyəm, o da Mənimlə. Qalib gələndə Mənim taxtımda Mənimlə birgə oturmağı nəsib edəcəyəm; necə ki Mən də qalib gəldim və Atamın taxtında Onunla birgə oturdum.

Qulağı olan, Ruhun kilsələrə nə dediyini eşitsin. Vəhy 3:14–22.

Laodikeyalılar cəmiyyətinə ünvanlanan xəbərdarlıq heyrət doğuran bir məzəmmətdir və indiki zamanda Allahın xalqına şamil olunur.

“Laodikeyalılar cəmiyyətinin mələyinə yaz: Bunları Amin, sadıq və həqiqi Şahid, Allahın xilqətinin başlanğıcı deyir; Mən sənin əməllərini bilirəm: sən nə soyuqsan, nə də isti; kaş ki, ya soyuq, ya da isti olaydın. Beləliklə, ılıqsan və nə soyuqsan, nə də isti olduğun üçün səni Ağzımdan çıxaracağam. Çünki deyirsən: Mən varlıyam, var-dövlət toplamışam və heç nəyə

ehtiyacım yoxdur; amma bilmirsən ki, sən bədbəxt, yazıq, yoxsul, kor və çılpaqsan.”

“Rəbb burada bizə göstərir ki, Onun xalqını xəbərdar etmək üçün Özünün çağırdığı xidmətçilər tərəfindən Onun xalqına çatdırılmalı olan ismarıç sülh və əmin-amanlıq ismarıcı deyildir. Bu, sadəcə nəzəri deyil, hər bir cəhətdən praktikdir. Allahın xalqı Laodikiyalılara ünvanlanan ismarıçda cismani təhlükəsizlik mövqeyində təsvir olunur. Onlar rahatlıq içindədirlər və özlərini ruhani nailiyyətlər baxımından yüksək bir vəziyyətdə hesab edirlər. ‘Çünki sən deyirsən: Mən varlıyam, dövlətliyəm və heç nəyə ehtiyacım yoxdur; və bilmirsən ki, yazıq da, acınacaqlı da, yoxsul da, kor da, çılpaq da sənsən.’”

“İnsan ağılına, tamamilə yanlış olduqları halda doğru olduqlarına dair bir etimaddan daha böyük hansı aldatma gələ bilər! Həqiqi Şahidin xəbəri Allahın xalqını kədərli bir aldanış içində, lakin bu aldanışda səmimi halda tapır. Onlar öz vəziyyətlərinin Allahın nəzərində acınacaqlı olduğunu bilmirlər. Müraciət olunanlar özlərini yüksək ruhani vəziyyətdə olduqlarına inandıraraq yaltaqladıqları halda, Həqiqi Şahidin xəbəri onların təhlükəsizlik hissini ruhani korluq, yoxsulluq və səfəltə içində olan həqiqi hallarının sarsıdıcı ifşası ilə dağdır. Bu qədər kəsərli və sərt olan şəhadət yanlış ola bilməz, çünki danışan Həqiqi Şahiddir və Onun şəhadəti doğru olmalıdır.

“Öz nailiyyətlərində özlərini arxayın hiss edən və mənəvi bilikdə özlərini zəngin sayanlar üçün, aldandıqlarını və hər bir mənəvi lütfə möhtac olduqlarını bəyan edən xəbəri qəbul etmək çətinidir. Müqəddəsləşdirilməmiş ürək ‘hər şeydən çox hiyləgər və son dərəcə pisdır.’ Mənə göstərildi ki, bir çoxları özlərini, İsadən bir zərrə nur almamış olsalar da, yaxşı məsihçilər hesab edərək özlərini aldadırlar. Onların ilahi həyatda şəxsən yaşayan bir təcrübələri yoxdur. Onlar, Allah qarşısında özlərini dərinədən və tamamilə alçaltmaq işi baş vermədən əvvəl, Ruhun qiymətli lütfələrini əldə etmək üçün ciddi və səbatlı səylərə olan həqiqi ehtiyaclarını duymayacaqlar.” Testimonies, cild 3, 252, 253.

Yeşaya Laodikeya vəziyyətindən dönüb iman gətirdikdən sonra, son xəbərdarlıq ismarıcını dünyaya aparmaq üçün könüllü oldu. Altıncı fəslin üçüncü ayəsi Yeşayanın peyğəmbərlik tarixini, mələyin enib öz izzəti ilə yeri işıqlandırdığı Vəhy on səkkizinci fəslin peyğəmbərlik tarixi ilə əlaqələndirir.

Və bunlardan sonra mən göydən ənən başqa bir mələk gördüm; onun böyük səlahiyyəti var idi və yer onun izzəti ilə işıqlandı. Vəhy 18:1.

Yeşaya Vəhyin on səkkizinci fəslindəki mələyin endiyi zaman ərzində Allahın xalqını təmsil edir; çünki o, səmavi məbədə aparıldığı zaman sərəfların belə bəyan etdiyini eşitdi: “Qüddus, Qüddus, Qüddus, Ordular Rəbbidir; bütün yer üzünü Onun izzəti ilə doludur.” Yeşaya da, Vəhydə Yəhya ilə olduğu kimi, son xəbərdarlıq ismarıcını bəyan edən Allahın xalqını təmsil edir. Yəhya Allahın xalqını “qalıq” adlandırdı, Yeşaya isə onlara “onda bir”, yaxud “onda pay” kimi istinad etdi. İbranicədəki kök sözün mənası “onda bir vermək”dir.

Yeşayanın verdiyi “nə vaxta qədər?” peyğəmbərlik sualı Allahın Kəlamında təkrar-təkrar verilir (və qısalıq naminə, “nə vaxta qədər?” sualının cavabı budur ki, bu, Amerika Birləşmiş Ştatlarında milli bazar qanununun gəlişini işarələyir.) Ellen Uaytın dediyinə görə, həmin vaxt “milli

dönüklüyün ardınca milli məhv gələcək”, və Yeşaya görə, bu, “şəhərlər sakinsiz qalaraq viran edilənədək, evlər adamsız qalana qədər və torpaq büsbütün viran olana qədər, Rəbb adamları uzaqlara aparana və ölkənin ortasında böyük bir tərk edilmə baş verənədək” olacaq. “Ölkənin ortasında böyük bir tərk edilmə” Daniel 11:41-ə görə Bazar Qanunu zamanı yığılan “çoxlarıdır”. Bunlar Yeşaya altı və Matta on üçdəki, gözləri olub görməyən və qulaqları olub eşitməyən şəxslər, habelə Vəhy üçüncü fəsildə Laodikiya kilsəsinə verilən nəsihəti rədd edənlərdir.

O, həmçinin o izzətli ölkəyə daxil olacaq və bir çox ölkələr alt-üst ediləcək; lakin bunlar onun əlindən qurtulacaqlar: Edom, Moav və Ammon övladlarının başçıları. Daniel 11:41

Yeşaya, Vəhydə Yəhyanın gördüyü kimi, İsa Məsihi Onun məbədində bir vəhydə gördü. Yeşaya “qayıdan” və ağac kimi “yeyiləcək” olan “onda biri”, yaxud onluğu təmsil edir. “Yeyiləcək” kimi tərcümə olunmuş ibrani sözü odla yandırır məhv etmək mənasını verir. Lakin “onda bir”in daxilində odun məhv etmədiyi bir “mahdiyyət” vardır. Məgər doqquz onda birində həmin mahiyyət yox idi? Teyl və palıd ağacını yeyib bitirən və məhv edən od kimi təsvir olunan bu od, Malaki kitabında qəfil Öz məbədinə gələn Əhdin Elçisinin odudur.

Budur, Mən Öz elçimi göndərəcəyəm və o, Mənim önümdə yolu hazırlayacaq; və sizə axtardığınız Rəbb, bəli, ləzzət aldığınız əhdin elçisi, qəflətən Öz məbədinə gələcək; budur, O gələcək, Ordular Rəbbi belə deyir.

Lakin Onun gəlişinin gününə kim tab gətirə bilər? və O zahir olduğu zaman kim dayana bilər? Çünki O, saflaşdıranın odu kimi və parça-ağardanların sabununu kimidir: Və O, gümüşü saflaşdırır və təmizləyən kimi oturacaq; və Levi oğullarını təmizləyəcək, onları qızıl və gümüş kimi saflaşdıracaq ki, onlar Rəbbə salehliklə təqdim gətirsinlər. O zaman Yəhudanın və Yerusəlimin təqdimatı qədim günlərdə olduğu kimi, keçmiş illərdə olduğu kimi, Rəbbə xoş olacaq. Malaki 3:1–4.

Yeşayanın onda biri, (yəni onluq) həmçinin Malakinin “salehlik içində təqdim olunan qurban”ıdır. Malakinin qurbanı Allahın xalqıdır; onlar “Levinin oğulları” kimi təmsil olunurlar və “salehlik içində təqdim olunan qurban” hasil etmək üçün odla təmizlənilirlər; Yeşayanın şəhadətində od tərəfindən “yeyilənlər” isə onda bir, yaxud onluqdur.

Mənə verilmiş olan Allahın lütfünə görə, müdrik bir memar kimi təməli mən qoydum, başqası isə onun üzərində tikir. Lakin hər kəs onun üzərində necə tikdiyinə diqqət etsin. Çünki qoyulmuş olandan, yəni İsa Məsihdən başqa heç kəs başqa bir təməl qoya bilməz. Əgər kimsə bu təməl üzərində qızıl, gümüş, qiymətli daşlar, ağac, ot, saman tikərsə, hər kəsin işi aşkar olacaqdır; çünki o gün bunu bəyan edəcəkdir, ona görə ki, odla aşkara çıxarılaçaq; və od hər kəsin işini, onun nə cür olduğunu sınayacaqdır. 1 Korinfililərə 3:10–13.

Paul burada bəyan edir ki, hər bir insanın əməlləri “od” vasitəsilə aşkara çıxarılaçaqdır. Malakidə od cürüfə yandırır aradan qaldırır. Yeşayada isə “onda” yarpaqlarını tökdükləri zaman “onda bir”in təmizlənməsi baş verir. Yarpaqlar Adəm və Həvvanın şahidliyi ilə təsdiq olunduğu kimi, gizli günahın, zahiri göstərisin və özündənrazı cəsarətin rəmzidir.

Yeşayanın “onda biri”nin daxilində yandırılıb aradan qaldırıla bilməyən bir mahiyyət vardır və o mahiyyət “müqəddəs toxum”dur. Onların daxilində Məsih var — izzətin ümidı. Yeşaya özü də bir “müqəddəs toxum”dur, həm də onun müəyyən etdiyi “onda biri”dir. Həm “müqəddəs toxum”, həm də “onda biri” Öz məbədində İsa Məsihin Vəhyi vasitəsilə Laodikeya halından Filadelfiya halına qayıdır.

Yeşayanın fəryad edərək məhv olduğunu, murdar və bağışlanmağa möhtac günahkar bir insan olduğunu bəyan etməsinə səbəb olan Allahın izzəti barədə görüntü, ağacların yarpaqlarını tökdüyü zaman səmavi məbəddə baş verir. “Tökmək” sözü ağacı “atmaq” və ya “kəsmək” mənasını verir. Laodikeyanın kənara atılması burada təmsil olunur. “Onluq” və ya qalıq, Malakinin Əhdin Elçisi tərəfindən gətirilən təmizləyici “od”dan keçəcək; beləliklə onların bəşəri əməlləri ruhani cəhətdən yandırılıb yox ediləcək və beləliklə yalnız yandırıla bilməyən “mahiyyət”, yəni “Müqəddəs Toxum” qalacaq. Eşitməkdən imtina edənlər ölü, quru yarpaqlar kimi kənara atılacaq və ya Rəbbin ağzından qusulub çıxarılaçaq.

İsa Müqəddəs Toxumdur və toxum bütün bitkini əmələ gətirmək üçün zəruri olan bütün DNT-ni özündə daşıyır. Allahın Kəlamı bir toxumdur və buna görə də Allahın Kəlamında hər hansı bir şeyin ilk dəfə xatırlanması, düzgün başa düşüldüyü təqdirdə, həmin mövzunu mömində tam yetkinliyə çatdırmaq üçün zəruri olan bütün məlumatı özündə ehtiva edir.

Yeşaya kitabının altıncı fəslı, İsa Məsihin Vəhyinin xəbəri ilə bərəkətlənmək üçün MÜTLƏQ eşidilməli olan bir dövrdə “eşitməyəcək” bir xalqı müəyyən edir. İsanın işarə etdiyi xalq Allahın seçilmiş xalqı idi; onlar Onun zövcəsi idilər, Onun əhd xalqı idilər, qədim İsrail idilər.

Qədim İsrail və ya birinci İsrail müasir İsraili, yaxud sonuncu İsraili təmsil edir. Dünyanın sonunda Allahın xalqı Yeddinci Gün Adventistləridir—Onun seçilmiş xalqı, Onun zövcəsi, Onun əhd xalqı—müasir İsrail. Yeşayanın tarixinin şahidliyi, Məsihin tarixi ilə birlikdə, dünyanın sonunda Yeddinci Gün Adventizminin Laodikiyaya olan xəbərdə təsvir edilən itmiş və xilasolunmaz bir “vəziyyət” içində olacağını təsbit edən iki şahid təqdim edir.

Onlar əslində xilasolunmaz deyillər; lakin yalnız Laodikiya halında ikən xilasolunmazdılar, necə ki, Yeşaya öz təcrübəsindən əvvəl belə idi və Məsihin tarixində Yəhudilər də belə idilər.

Laodikeyalı birinin “eşitməli” olduğu şeylərdən biri Əkinçi məsəlidir. O, həmin məsəl vasitəsilə Allahın Kəlamının bir “toxum”, müqəddəs bir toxum olduğunu “eşitməlidir”. Bu “eşidildikdə”, Vəhyin gizli ismarıcını açmağa başlayan bir təməl qoyulur; çünki həmin ismaric İsanın Alfa və Omeqa, Birinci və Axırıncı, Başlanğıc və Son olduğu barədə dərin idrakda bükülmüşdür. Sonun başlanğıcla münasibətini anlamaq, İsanın Kəlam olduğunu və Onun Toxum olduğunu anlamağı da özünə daxil edir.

Başlanğıcda Kəlam var idi, Kəlam Allahla birgə idi və Kəlam Allah idi. O, başlanğıcda Allahla birgə idi. Hər şey Onun vasitəsilə var oldu; və var olmuş olanlardan Onsuz heç nə var olmadı. Onda həyat var idi; və həyat insanların nuru idi. Nur qaranlıqda parlayır; və qaranlıq onu dərk etmədi. Yəhya 1:1–5.

Vədlər isə İbrahimə və onun nəslinə verildi. O demir: «Və nəsilərə», sanki çoxları haqqında danışmış kimi; əksinə, bir nəfər haqqında deyirmiş kimi: «Və sənin nəslinə», o da Məsihtir. Qalatiyalılara 3:16.

Sonla başlanğıc arasındakı münasibəti anlamaq “ilk xatırlanma qaydası”nın dərk edilməsini tələb edir. İlk xatırlanma qaydası müəyyən edir ki, hər hansı bir mövzunun başlanğıcı onun üçün ən mühüm istinaddır, çünki o, bütün hekayəni özündə ehtiva edir; zira Allahın Kəlamı olaraq o, bir toxumdur. Son istinad əhəmiyyət baxımından ikinci yerdədir; bu mənada, hekayənin bütün ünsürləri məhz orada bir-birinə bağlanır və açıq qalan heç bir ucu qalmır. Lakin bir mövzuya dair orta istinadlar hekayəyə güc və aydınlıq qatır və bu mənada orta hissə də başlanğıc və ya son qədər zəruridir.

Bu mövzu ilə bağlı deyiləsi daha çox şey vardır, lakin Matta on üçüncü fəsildəki parçaya qayıdaraq qeyd edə bilərik ki, İsa eşidən və ya eşitməyən iki sinif insanı müəyyən etdi. O, eşitməməyin birdən artıq yolunu göstərir, lakin sonra eşidənlərin üzərinə xeyir-dua elan edir.

Lakin gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; qulaqlarınız da, çünki eşidir. Çünki sizə doğrusunu deyirəm: bir çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüyünüz şeyləri görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; sizin eşitdiyiniz şeyləri eşitməyi arzuladılar, lakin eşitmədilər. Buna görə də səpən haqqında məsəli dinləyin. Matta 13:16–18.

Beləliklə, peyğəmbərlik baxımından bu “xeyir-dua” Vəhy 1:3-dəki xeyir-duanın məhz eynisidir:

Nə bəxtiyardır o kəs ki, oxuyur, və bu peyğəmbərliyin sözlərini eşidənlər və onda yazılanları yerinə yetirənlər; çünki vaxt yaxındır.

İsanın Matta on üçdə Yeşaya altıya etdiyi istinad, Ellen Uaytın yazıları ilə birlikdə, təsdiq edir ki, dünyanın sonunda görünən və eşidilən elə şeylər vardır ki, onlar o qədər möhtəşəm idi ki, bir çox saleh adamlar və peyğəmbərlər son xəbərdarlıq ismarıcının açılmalı olduğu və insanların sonra bunları “görəcək” və “eşidəcək” olduqları həmin zaman dövründə yaşamağı arzulamışdılar.

Yəhya onuncu fəsildə “Yeddi Göy Gurultusu”nun söylədiklərini möhürləməyə buyuruldu, iyirmi ikinci fəsildə isə belə bir hökm verilir: “Bu kitabın peyğəmbərliyinin sözlərini möhürləmə, çünki vaxt yaxındır.” Növbəti ayə insanın sınaq müddətinin başa çatmasını müəyyən edir. Sınaq müddəti bağlanmazdan dərhal əvvəl “Yeddi Göy Gurultusu”nun möhürünün açılması barədə bir hökm verilir; bu, həmin vaxt Vəhy kitabında möhürlü qalan yeganə parçadır. “Yeddi Göy Gurultusu” barədə bizə bildirilir ki, onlar Adventizmin başlanğıcını və sonunu təmsil edir.

“Yəhənnaya verilən və yeddi göy gurultusunda ifadə olunan xüsusi nur, birinci və ikinci mələklərin xəbərləri altında baş verəcək hadisələrin təsviri idi....”

“Bu yeddi göy gurultusu öz səslərini çıxardıqdan sonra, kiçik kitabla bağlı Danielə verildiyi kimi, Yəhyaya da belə bir əmr gəlir: ‘Yeddi göy gurultusunun söylədiyi şeyləri möhürlə.’ Bunlar öz növbəsi ilə aşkar ediləcək gələcək hadisələrə aiddir.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Yeddi Göy Gurultusu Adventizmin başlanğıcında, birinci və ikinci mələyin xəbərinin tarixində, 1798-ci ildən 22 oktyabr 1844-cü ilədək olan hadisələri təmsil edir və yuxarıda qeyd olunan həmin məqalədə bizə bildirildiyi kimi, Yeddi Göy Gurultusu “öz sıraları ilə açıqlanacaq gələcək hadisələrə aiddir.” Adventizmin başlanğıc tarixi Adventizmin sonunu təsvir edir, çünki İsa Məsih, Alfa və Omega olaraq, Adventizmin bütün tarixi üzərinə Öz imzasını qoyur; zira bu tarix qədim İsrailin tarixi qədər müqəddəs bir tarixdir.

Matta on üçüncü fəsildə İsanın dediyinə görə, bu hadisələr peyğəmbərlərin görməyi arzuladıqları və şagirdlərin bilmələrinə görə mübarək sayıldıkları şeylərdir. Həmin şagirdlər dünyanın sonunda gördükləri və eşitdikləri üçün mübarək sayılan Allahın xalqını təmsil edirlər. Onların gördükləri və eşitdikləri şey İsa Məsihin Vəhyinin xəbəridir; bu xəbər həm də Yeddi Göy Gurultusunun xəbəri ilə təmsil olunur və həmin Göy Gurultuları həm Millerit tarixini, həm də yüz qırx dörd minin tarixini təmsil edir.

“1840–1844-cü illərdə verilmiş bütün xəbərlər indi təsirli şəkildə çatdırılmalıdır, çünki istiqamətini itirmiş çoxlu insanlar vardır. Bu xəbərlər bütün kilsələrə çatdırılmalıdır.

Məsih dedi: “Gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; qulaqlarınız da nə bəxtiyardır, çünki eşidir. Çünki sizə doğrusunu deyirəm: çoxlu peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüyünüz şeyləri görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; sizin eşitdiyiniz şeyləri eşitməyi arzuladılar, lakin eşitmədilər” [Matthew 13:16, 17]. 1843 və 1844-cü illərdə görünən şeyləri gören gözlər nə bəxtiyardır.

“Xəbər verildi. Və bu xəbəri təkrar etməkdə heç bir gecikmə olmamalıdır, çünki zamanın əlamətləri yerinə yetir; yekun iş görülməlidir. Qısa müddət ərzində böyük bir iş görülməlidir. Tezliklə Allahın təyinatı ilə elə bir xəbər veriləcək ki, uca bir nida halına gələcək. O zaman Daniel öz payında duracaq ki, öz şəhadətini versin.” Manuscript Releases, cild 21, 437.

Ellen White Məsihin saleh adamların görməyi arzuladıqları tarix kimi göstərdiyi tarixi 1840-cı ildən 1844-cü ilə qədərki Millerçilərin tarixi kimi müəyyənləşdirir və sonra deyir ki, “tezliklə Allahın təyinatı ilə elə bir xəbər veriləcək ki, o, gur fəryada çevriləcək.” “Gur fəryad” üçüncü mələyin son xəbərdarlığını simvolizə edir və bu xəbər verildikdə Adventizmin başlanğıcının tarixi təkrarlanacaq. Son xəbərdarlıq xəbəri “bütün kilsələrə getməli olan” “xəbərlər”dir və 1840–1844-cü illərdə verilmiş bütün “xəbərlər indi qüvvətlə təqdim edilməlidir.”

Alfa və Omega sonu başlanğıcla təsvir edir. Ellen White bildirir ki, “xəbərlər bütün kilsələrə çatdırılmalıdır,” və İsa Yəhyaya dedi: “Mən Alfa və Oməqayam, birinci və axırıncıyam; və nə görürsənsə, onu bir kitaba yaz və Asiyada olan yeddi kilsəyə göndər: Efesə, Smirnaya, Perqama, Tiatiyaya, Sardisə, Filadelfiyaya və Laodikeyaya.”

1840-cı ildən 1844-cü ilədək olan xəbərlər kilsələrə göndərilməli olanın bir hissəsidir.